

אנו בניך ואתה אבינו, אנו רעייתך ואתה דודנו!

עומדים לפניך, דלים וריקים. מלאי חטא ועוון. יש כל כך הרבה על מה להתוודות. ממי לבקש מחילה. למי למחול גם כשהלב אינו מסכים. מה יהיה איתנו? מי יחיה ומי... מי ינוח ומי יבוע...

ובתוך החיל והרעדה המוחשיים, בו כל מילה מהתפילה צורחת באזנינו- וכל פיוט כאילו נכתב במבזקי החדשות.

איכה חשבנו ש"נקמת דם עבדיך השפוך" אלו מילים מההיסטוריה!?

ועם זאת, עולה הוודאות שלצד "אין לנו מלך אלא אתה", גם לאבא שבשמים אין ילדים כמונו! אין! אין ולא יהיו.

לאורך היום הקדוש בשנה, שגם הרחוקים בעם ישראל מתחברים אליו, מי בצום ומי גם בחלק מהתפילות, נצעקות מתוכנו המילים הקושרות אותנו בקשר נצחי בל ינתק - יהיה מה שיהיה.

אף בתוך הכיסוי, במעבה הקליפות של החטאים והריחוק, יש וודאות: כעין הקשר של מעלה גם במשפחה אבא ואמא לעולם לא ישכחו את ילדם, ולב החתן תמיד יתגעגע לרעייתו.

אין מלך בלא עם, ו"מי כעמך ישראל גוי אחד בארץ", אעפ"י שאין חסרון בהשי"ת, גילוי מלכותו הוא דרכנו. ביום הכיפורים השנה נתדפק על שערינו ושוועתנו תעלה ותקבל ברצון, כי עליך הורגנו כל היום ובכל זאת- שמך לא שכחנו. "הראנו השם חסדך וישעך תיתן לנו" (תהילים פה ח)

הרבנית רות בנימין

מרצה ויועצת בתחום המשפחה
וחברת בוחרים במשפחה

"בוחרים במשפחה" - ארגון חברתי ששם לו למטרה לחזק ולקדם את ערכי המשפחה בחברה ובמדינה, מול מגמות הפירוק של התא המשפחתי בארץ ובעולם